

Література:

1. Алейникова Т.Л., Рубцова Г.В. Руководство к практическим занятиям по биологической химии.– М.: Высшая школа, 1988. – 242 с.
2. Ионоу П.С., Мухин В.Г., Федотов А.И., Шарабрин И.Г. Лабораторные исследования в ветеринарной клинической диагностике. -М.: Госсельхозиздат, 1953. – 242 с.
3. Клиническая лабораторная диагностика в ветеринарии: Справочное издание / И.П. Кондрахин, Н.В.Курилов, А.Г.Малахов и др. –М.: Агропромиздат, 1985.-287 с..
4. Кононський О.І. Біохімія тварин. – К.:Вища школа, 1994.– 439 с.
5. Панько І.С., Власенко В.М., Левченко В.І., Іздепський В.Й. Патогенетична терапія при запальних процесах у тварин. – К.: Урожай, 1994. –253 с.
6. Попов А.В., Ковындиков М.С., Сенік С.Я. Основы биологической химии и зоотехнический анализ. – М.: Колос, 1973. – 302 с.
7. Справочник специалиста ветеринарной лаборатории. / Н.В.Коротченко и др.; под ред. Ю.П.Смияна. – К.: Урожай, 1978. – 230 с.

УДК 636.52/56.082

РІВЕНЬ ПУХОВО-ПЕРОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ ГУСЕЙ РІЗНИХ КЛАСІВ РОЗПОДІЛУ ЗА ЖИВОЮ МАСОЮ

В.Г.КРАСНОЩОК – аспірант, Херсонський ДАУ

Все ширше у всьому світі впроваджується прижиттєве обскубування гусей, що дозволяє отримати додаткову продукцію та підвищити рентабельність виробництва. При розведенні гусей у птахівничих господарствах поглиблюється увага до такого показника як вихід пуху та пера від однієї голови.

В країнах з високорозвиненим гусівництвом багаторазове прижиттєве обскубування гусей є обов'язковим технологічним прийомом.

Пухо-перова сировина складає достатньо велику частину у експорті продукції у країни-споживачі. Так, у 1980 році Угорщина експортувала 2364 т пір'я, 288 т пуху. За один місяць Італія імпортує 100 т пуху та пір'я (Іонова Е.И.1989 р.).

Зараз, у часи становлення ринкових відносин та самофінансування птахівничих підприємств, великого значення набуває розвиток гусівництва. До вирішення проблеми цієї галузі потрібен комплексний підхід, тобто вирощування гусей не тільки для отримання м'яса, але й жирної печінки, і широке впровадження прижиттєвого обскубування гусей з метою отримання пухо-перової

сировини. Особливо не актуально для півдня України, де природно-кліматичні умови сприятливі для розвитку гусівництва.

З метою вивчення продуктивних якостей двопородного поєднання (рейнські х кубанські) гусей був закладений експеримент на базі племптахорадгоспу "Чорнобаївський" Білозерського району Херсонської області. Щойно вилуплені гусенята були розподілені по класах за живою масою. Зважування проводили з точністю до 0,1 г на вагах моделі ВЛТК-500. Після розподілу було зформовано 3 дослідні групи загальною чисельністю 750 голів (по 250 у кожній). Поголів'я розподілили на такі класи: $M^0 \bar{X} = 89,80$ г, $M^- \bar{X} = 82,82$ г, $M^+ \bar{X} = 96,78$ г. Гусенята утримувалися у загонах і подальше вирощування проводилося за прийнятою у господарстві технологією. Основна увага на протязі трьох місяців була приділена зростанню живої маси (табл. 1).

Таблиця 1 – Показники інтенсивності розвитку гусей різних груп

Групи гусей	Середньодобовий приріст, г	Відносний приріст	Показник інтенсивності росту, I_p	Показник напруження росту, I_H	Збереження поголів'я, %
M^-	41,60	1,913	0,1275	0,0071	52,4
M^0	44,28	1,914	0,1346	0,0076	66,4
M^+	45,15	1,910	0,1377	0,0078	68,8

Найвищі показники як за приростом маси, так і по збереженню поголів'я мали гуски групи M^+ . Мало поступають їм за інтенсивністю росту, середньодобовим приростом гуски групи M^0 і значно відстають у групі M^- .

Ці групи гусей були вперше обскубані влітку після їхнього першого періоду продуктивної яйцекладки у липні 1999 року. Для контролю з кожної групи було взято по 50 особин. Кожну гуску зважували, нумерували, знімали перо і пух окремо. Перо і пух зважувались очищені, без домішків бруду і недорозвиненого пера. Зважування проводили на вагах ВЛТК-500, дані приведені в таблиці 2.

Таблиця 2 – Пухо-перова продуктивність дослідних груп

Групи гусей	Середня жива маса, г	Всього перо-пухової сировини, г	Перо		Пух		Співвідношення пух/перо
			г	%	г	%	
M ⁻	3690,8	60,2	44,8	74,4	15,4	25,6	1:2,9
M ⁰	4072,0	69,9	50,7	72,5	19,2	27,5	1:2,6
M ⁺	3824,5	68,3	49,8	72,9	18,5	27,1	1:2,7

Як видно у таблиці, гуски модального класу розподілу у віці 380 днів перевищують своїх ровесників як за показниками живої маси, 4072,0 г порівняно з M⁺(3824,5 г) та M⁻(3690,8 г), так і за кількістю отриманої перо-пухової сировини. Також і відсоток пуху – 27,5, вищий ніж у інших групах.

Отже, аналізуючи одержані дані, можна зробити висновок, що для формування родинного стада треба проводити добір гусок з фенотипом M⁰, в той час як для товарного вирощування доцільно використовувати гусок класу M⁺, тому що у перші 90 днів онтогенезу вони розвиваються більш інтенсивно. Показник інтенсивності їх росту у цей час 0,1377 вищий, ніж у гусок M⁰ та M⁻ класів розподілу. У м'ясному птахівництві важливою є не кінцева жива маса дорослої птиці, а швидкість досягнення товарної маси у молодому віці. Тому для товарного птахівництва раціональніше пропонувати гусок M⁺ класу. Для родинних стад більш вигідний клас M⁰, тому що генетичний потенціал цих особин повністю розкривається тільки у дорослому віці. Також важливо, що у гусок цього класу не тільки більша жива маса у дорослому віці, а й вищий вихід перо-пухової сировини. Ця перевага важлива при багаторічному використанні птиці у родинному стаді. Добір у такий спосіб дасть можливість повніше використовувати генетичний потенціал птиці і підвищити рентабельність галузі. Вважаємо доцільним використовувати розподіл молодняка за класами на виробництві для поліпшення якості продукції та підвищення екологічних показників.